

Ὁ Ἱερός Ἀἶων τοῦ 1821 καὶ τὸ Τάμα τοῦ Ἔθνους!

Μοναχοῦ ΜΑΞΙΜΟΥ ἱερωτοῦ (Νικολοπούλου)

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰκλιση τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1453 ὁ Ἑλληνισμός δὲν ὑπέλαχθη φυχικῶς εἰς τὸν κατὰκλιθῆναι, διὰ τοῦτο καὶ διείρησεν ἀλώβητον τὴν πίστιν τοῦ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, εἰς τὰς ἔθνικας τοῦ παραδόσεις καὶ εἰς τὴν ἔθνικὴν τοῦ Ἰλῦσαν.

Ζῶν δὲ μέ τὸ ὄραμα μιᾶς μελλοντικῆς ἔθνικης ἀποκαταστάσεως καὶ ἀπελευθερώσεως, ἐνδυναμυῖτο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τυραννίας τοσόν, ὅσον νὰ ἰσχυροποιήθῃ καὶ νὰ κατὰφέρῃ εἰς τὸ τέλος καίριον πλῆμα κατὰ τοῦ Τούρκου δυνάστου. Εἰς τοῦτο συνέβαλε κατὰ πρῶτον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις δὲν ἔπαυσεν οὐδεμίαν σπιμὴν νὰ δραστηριοποιῇται μέ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς διὰ τὴν παιδείαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἐέννησε τὸ «Κρυφὸ Σχολεῖο». Αὕτη τὸ ἀνέθρεψε καὶ τὸ συνέτηρσεν εἰς τοὺς τέσσαρας αἰῶνας τῆς φρίκης. Ἡ Ἐκκλησία ἐέννησε τοὺς αἵτους τῶν ἱραμμάτων, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πίστews. Αἱ δὲ Ἱεραὶ Μοναὶ ἦσαν οἱ τοσσοὶ πού ἐφυλάττοντο αἱ παρακαταθήκαι τοῦ Ἔθνους μας καὶ οἱ Μοναχοὶ ἦσαν οἱ πνευματικοὶ καὶ οἱ διδασκαλοὶ συγχρόνως. Ἡ πνευματικὴ λοιπὴν ἀναίενησις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ εἶναι καρπὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 δὲν ἦτο ἡ ἑναρξίς ενός Ἀἵωνος, παρὰ τὸ τέλος. Ἦτο ἡ τελευταία φάσις ενός πνευματικοῦ καὶ ὑλικοῦ συγχρόνως Ἀἵωνος, πού ἤρχισε τὴν ἐπομένῃ τῆς Ἀλώσεως καὶ ἔληξε μέ τὰς ὁμοβροντίας τοῦ Ναυαρίνου ἡ μέ τὸν κρότον τῶν ὅπλων τῆς μάχης τῆς Πέτρας τῶν 12^{ης} Σεπτεμβρίου 1829.

Ἐκφρασις τῆς βαθυτάτης πίστεως τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ '21 ὑπῆρξαν ἀσφαλῶς ὁ σταυρός καὶ τὸ σπαθίον, ἡ φουστανέλλα καὶ τὸ ῥᾶσον.

Ἡ Ἐπανάστασις αὕτη εἶχε συνδεθῇ στενῶς μέ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ὁρθοδοξία καὶ Ἑλλάς ἡ καλύτερον Χριστιανισμός καὶ Ἑλληνισμός εἶχον ταυτισθῇ.

Ὁ Ἀἶων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἀπόκλιση τῆς Ἐλευθερίας ἐκλήθη Ἱερός, καθότι ἦτο Ἀἶων Γιά τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν Αἴαν καὶ τῆς Πατρὶδος τὴν Ἐλευθερίαν! Εἰς τὴν δαφνοσεφῇ ταύτην Ἐπανάστασιν ἀποφασιστικόν ῥόλον δὲν ἔπαιξαν τὰ ὑλικά συμφέροντα, ἀλλ' ἡ φυχικὴ δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού ἔδωσαν ἡ Χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις.

Κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τὸ ἴενος πού ἠγωνίσθη ἦτο ἴενος Χριστιανῶν, ἴενος Ἑλλήνων ἠγωνίσθη δὲ μέ φυχικὴν ἐνόητα καὶ δύναμιν ἐναντίον τοῦ τυράννου Τούρκου κατὰκλιθῆναι καὶ μόνον.

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἐπέθετο, ὅπως, μέ λαμπράν ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ὀφείλεται εἰς ὅλους ἱενικῶς τοὺς Ἑλληνας, καθότι ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἠγωνίσθη, μέ ἐπικεφαλῆς τὴν ἡγεσίαν τοῦ, τὸν κληρον, τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγεμόνας.

Εἰς τὸν πᾶνιον τοῦτον Ἀἶωνα ἡ θεία βοήθεια ἦτο ὁρατὴ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς διὰ τοῦτο ὁ ἀείμνηστος ἱερός τοῦ Μωριά Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ἔλεγε, ὅτι: «ὁ θεὸς ἔδωκε τὴν ὑπογραφήν του καὶ δὲν τὴν παίρνει ὁπίσω»! Οἱ Ἑλληνες, τότε, ἔδωσαν καὶ ἐκεῖνοι μίαν ἄλλην ὑπογραφήν - ἔδωσαν μίαν ὑπόσχεσιν: «ὅταν ἐλευθερωθοῦν νὰ κῆσουν μέγαλοπρεπῇ Ἱ. Ναόν τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ πρὸς διηκενῇ εὐχαριστίαν καὶ δόξαν Θεοῦ». Ἡ ὑπόσχεσις αὕτη δυσευχῶς δὲν ὑλοποιήθη ἕως σήμερον, πρᾶγμα πού βαραίνει κατὰ πολὺ τοὺς Νεοέλληνας τοσόν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ὅσον καὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεώς μας ὡς ἐλευθέρου Ἔθνους ἡ καὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ὁμοδόξων ἔθνων πού ἔδωσαν τοιαύτας σχετικὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς ἐτήρησαν πρὸς ἐλεῖχον ἡμῶν!

Διὰ τὸ κοινόν τοῦτο Ἱερόν Τάμα, πού σχετίζεται μέ τὴν Ἐλευθερίαν μας καὶ τὴν Ἐθνικὴν ὑπόστασίν μας, τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰδρυμα Προασωπίσεως Ἡθικῶν καὶ Πνευματικῶν Ἀξιών μᾶς ἀφυπνίζει καὶ μᾶς καλεῖ νὰ συστρατευθῶμεν πρὸς ὑλοποίησιν τοῦ, δίχως προφάσεις καὶ ἀναβολὰν. Ἰδοὺ καιρός εὐπρόσδεκτος ἰδοὺ καιρός Μετανοίας!